

W ramach zarzutu drugiego EBC podnosi, że Sąd naruszył prawo przy ocenie podstawy prawnej powołanej przez EBC dla wydania uchylonych decyzji, ponieważ „znaczące pogorszenie sytuacji instytucji kredytowej” jako wyraz poważnych okoliczności opisanych analitycznie w uchylonych decyzjach jest jedną z przesłanek przyjęcia specjalnego środka administracyjnego. W szczególności EBC podnosi, że Sąd:

- i. nie uwzględnił dokonanej przez sądy krajowe wykładni art. 70 ujednoliconej wersji prawa bankowego i w związku z tym dopuścił się naruszenia prawa w zakresie wykładni tego przepisu oraz zakresu odesłania do art. 69-octiesieces ust. 1 lit. b) ujednoliconej wersji prawa bankowego;
- ii. naruszył prawo nie uwzględniając całości prawa krajowego, z którego wynika, że włoski ustawodawca zamierzał dokonać pełnej i prawidłowej transpozycji dyrektywy 2014/59/UE⁽¹⁾;
- iii. naruszył prawo nie uwzględniając systemowej i teleologicznej wykładni art. 69–70 ujednoliconej wersji prawa bankowego w odniesieniu do celu środków wczesnej interwencji, w tym nadzwyczajnego zarządu;
- iv. Sąd naruszył prawo uznając, że wykładnia zgodna art. 70 ujednoliconej wersji prawa bankowego w odniesieniu do art. 29 dyrektywy 2014/59/UE stanowiła wykładnię *contra legem* przepisów włoskich.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190).

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 26 października 2022 r. w sprawie
T-475/20, LE / Komisja, wniesione w dniu 23 grudnia 2022 r. przez LE**

(Sprawa C-781/22 P)

(2023/C 63/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: LE (przedstawiciel: M. Straus, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu wydanego w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności lub o orzeczenie innych środków w odniesieniu do decyzji C(2020)3988 final;
- przekazanie sprawy do Sądu celem rozpoznania, w odniesieniu do LE, a także powiązanych z nią podmiotów, podniesionych przez LE zarzutów i argumentów dotyczących spornej decyzji;

Tytułem ewentualnym

- zarządzenie lub przeprowadzenie środków dowodowych w postaci przesłuchania świadków lub przedstawienia dowodów na poparcie sprawy przed wydaniem rozstrzygnięcia w przedmiocie zarzutów głównych;
- uchylenie wyroku Sądu wydanego w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności lub o orzeczenie innych środków w odniesieniu do decyzji C(2020)3988 final, a w przypadku uwzględnienia tego żądania – przekazanie sprawy do Sądu celem rozpoznania podniesionych zarzutów i argumentów dotyczących spornej decyzji;

Dalszym tytułem ewentualnym:

- orzeczenie lub powzięcie wszelkich innych środków, jakie Trybunał uzna za słuszne i odpowiednie;

W kwestiach proceduralnych

- obciążenie Komisji kosztami postępowania w niniejszej sprawie, w tym poniesionymi przez wnoszącą odwołanie kosztami zastępstwa procesowego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty, przy czym niektóre z nich zawierają kilka części. W zarzutach tych LE utrzymuje, że w zaskarżonym wyroku Sąd naruszył prawo w zakresie w jakim:

- oparł swoją ocenę treści spornej decyzji na przedstawionym przez Komisję zestawieniu zastrzeżeń;
- zastosował nadmiernie surowe i błędne reguły dowodowe odnoszące się do decyzji;
- ograniczył do minimum kontrolę sądową, której obowiązek przeprowadzenia na nim spoczywał;
- nie przestrzegął kryteriów prawnych mających zastosowanie do zasad prawa o charakterze proceduralnym oraz nie uwzględnił zasad prawa takich jak zasada kontradyktoryjności, równego traktowania, dobrej administracji i ochrony uzasadnionych oczekiwań, a także orzecznictwa korzystnego dla sytuacji wnoszącej odwołanie;
- oparł się na materiałach potencjalnie dowodowych, które nie zostały przekazane ani udostępnione wnoszącej odwołanie przed przyjęciem przez Komisję spornej decyzji.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 19 października 2022 r. w sprawie T-81/21, „Sistem ecologica” production, trade and services d.o.o./Komisja, wniesione w dniu 29 grudnia 2022 r. przez „Sistem ecologica” production, trade and services d.o.o. Srbac

(Sprawa C-787/22 P)

(2023/C 63/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: „Sistem ecologica” production, trade and services d.o.o. Srbac (przedstawiciele: D. Diris, advocaat, D. Rjabynina, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie dopuszczalności odwołania
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 19 października 2022 r. w sprawie T-81/21
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 263 TFUE, rozporządzenia nr 883/2013⁽¹⁾ i rozporządzenia 1049/2001⁽²⁾ oraz braku uzasadnienia i sprzeczności wyводу w ramach badania dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności;

Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 124 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, art. 7 ust. 2 i ust. 4 protokołu nr 5 dotyczącego wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, art. 21 w związku z art. 51 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i rozporządzenia nr 883/2013 w ramach badania prawa mającego zastosowanie i odpowiedzialności OLAF, zarówno ogólnej, jak i szczególnej w ramach kontroli w dniu 4 grudnia 2019 r.;